

Beyza Akyüz
SÜRMELİ KEDİNİN
ARAYIŞI

Resimleyen:
Zühal Öztürk

 tudem

Beyza Akyüz

**SÜRMELİ KEDİNİN
ARAYIŞI**

SÜRMELİ KEDİNİN ARAYIŞI

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAN: Beyza Akyüz

RESİMLEYEN: Zülal Öztürk

EDİTÖR: Burhan Düzçay

DÜZELTİ: Özge İpek Esen

GRAFİK UYGULAMA: Nayime Serbest

KAPAK TASARIMI: Burak Tuna

BASKI VE CİLT: Elma Basım ve Yayın İletişim Hizmetleri
San. Tic. Ltd. Şti. Tevfikbey Mah. Halkalı Cad. No:162/7 Sefaköy
Küçükçekmece/İstanbul/34295

Tel: 0 212 697 30 30

İkinci Baskı: Şubat 2021 (2000 adet)

(Kitabın ilk baskısı Ay Zamanı Masalları adıyla Okuryazar Yayınevi tarafından gerçekleştirilmiştir.)

ISBN: 978-605-285-365-8

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 45460

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Beyza Akyüz
SÜRMELİ KEDİNİN
ARAYIŞI

Resimleyen:
Zülal Öztürk

tudem

Kayısı zamanı, Bolu'da doğdu. Daha doğduğu ilk günden yolculuğa çıktı. Alman Filolojisi okudu. Bitirme tezini karşılaştırmalı edebiyat üzerine hazırladı. TRT'de editör ve danışman olarak çalıştı. Küçük Hezarfen, Canım Kardeşim, Çelebi ve Laklak, Çomar-Tomar-Kömür, Saka gibi sevilen çizgi filmlerin senaristliğini yaptı. Her yaşta dinleyiciye, binbir çeşit mekânda, 2014 yılından bu yana “Şifâhen Masallar” anlatıyor. Kendi anlatı üslubundan yola çıkarak kavramsallaştırdığı “Sükûn Anlatı Ekolü” üzerine uluslararası anlatıcılık atölyeleri düzenliyor. Akdeniz'de dağların ve denizin arasında yer alan dut ağacının altındaki evinde gördüğü acayip rüyaları, toz gibi savrulurken başından geçen efsunlu olayları yazmaya devam ediyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Masal:

Sürmeli Kedinin Arayışı

Roman:

Uçan Fare ile Hayalet Hayri - 1 Karşılaşma (roman)

Uçan Fare ile Hayalet Hayri - 2 Karla Karışık Olaylar (roman)

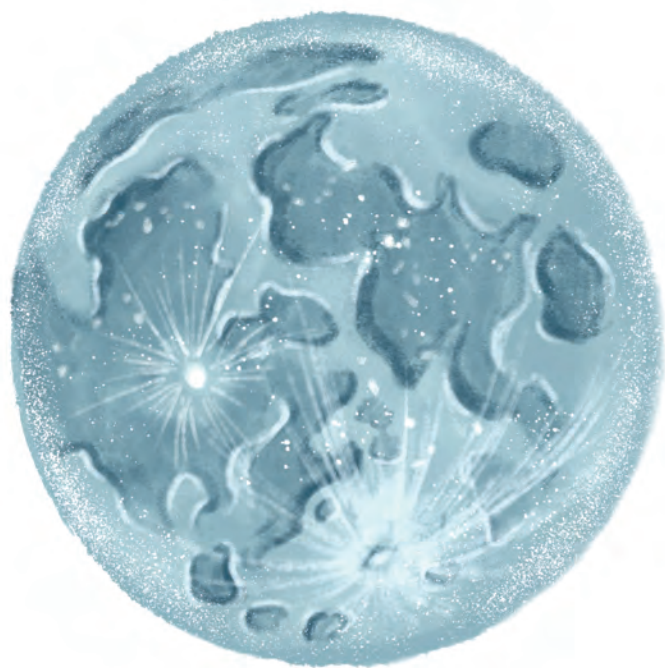
Uçan Fare ile Hayalet Hayri - 3 Takım Ruhu (roman)

Bahçede Ters Giden Bir Şey Var (roman)

Beyza Akyüz

İçindekiler

Güzellik Masalı	13
Pürtelaş'ın Sonu	18
Salyangoz İksiri.....	24
Akasya Ağacı	29
Balınanın Kusmuđu	34
Çıtkırıldım	39
Çöl Gülü	44
Süsen Kız ve Riza.....	51
Taş Han'ın Sırrı	57
Karadut	63
İki Kapılı Ev	68
Salmara'nın Sihirli Harfleri.....	73

Şimdi anlatacaklarım gerçek bir hikâye... Ama bu hikâyeyi size anlatmaya karar vermem kolay olmadı. Çünkü bir hikâyeyi anlatmak, aslında bir sırrı paylaşmaktır. Ve eğer o sır, kıymetini bilmeyenlerin eline düşerse... İşte o vakit umulmadık garip olaylar yaşanmaya başlar. Fakat ben bunu göze aldım. Sıradan, birbirinin aynı olan günlerdense hayatımı altüst edecek garip olaylara razıyım. Eğer siz de kabul ederseniz, bildiğim her şeyi en ince detayına kadar anlatacağım.

Vakti zamanında, memleketin birinde laf ebesi, söz ustası, dilbaz bir masal anlatıcısı yaşıyordu. Bir olayı hikâyeye etmekte öyle marifetliydi ki insanlar onu dinlerken saatlerin nasıl geçtiğini anlamaz, yemek yemeyi, su içmeyi ve tüm dünya dertlerini unuturdu. Olur mu hiç öyle, demeyin! Çünkü burası her şeyin mümkün olduğu mümkünler âlemiydi.

Ünlü anlatıcı, daha önce işitilmemiş, sadece onun bildiği envaiçeşit masal, efsane, destanı her akşam evinde toplanan dinleyicilere durmadan anlatırdı. Kimi kendi sözleri, kimi atalarından miras kalanlardı. Onu dinleyenler, dilinden dökülen sözleri, bir rüzgârın tohumu taşıdığı gibi, başka topraklara taşırdı. Böylece sözleri dünyaya yayılmıştı. Biliyorum, buraya kadar pek de garip bir durum yok, lakin insanın hayatının evveli ile ahiri asla bir olmaz. Nasıl ki, fırtınalar sonsuza kadar sürmezse, tatlı meltemlerin de bir sonu vardır.

Sabırlı olun, anlatmaya devam ediyorum...

Bir akşam insanlar, masal dinlemek için anlatıcının evinde toplanmıştı yine. Fakat masalcı her zamanki saatinde orada değildi, her daim oturduğu koltuk boştu. Has dinleyicileri onu saatlerce bekledi... Ama gelmedi. Ertesi gün yine toplanıp beklediler, yine gelmedi. Bir sonraki gün de sabırla beklediler lakin görünürde boş koltuktan başkası yoktu. Hiç beklenmedik bir anda kimseye haber vermeden sessizce ortadan kaybolmuş, sırta kadem basmıştı. Her taşın altına baktılar, her kapıyı çaldılar; kuyulara, mezarlara, ormanın en kuytu köşelerine kadar aradılar. Ona dair ne bir iz gördüler ne bir ses işittiler.

Anlatıcının ortadan kaybolmasına üzülmüşler.

Ancak bir yandan da, bu gizemli yok oluş hakkında türlü efsaneler anlatmaktan kendilerini alamadılar:

Kimisi, anlatıcının hikâyelerinde bahsettiği o inler, ecinniler, periler, devler tarafından hapsedildiğine inanıyordu; bazıları da işitilmemiş masallarını çalmak isteyenler tarafından kaçırıldığına... Gün geçmiyordu ki anlatıcı hakkında yeni bir hikâyeye uydurulmasın. Hangisi yalan, hangisi gerçek; kavrayabilmek için birbirlerinin hikâyelerini pürdikkat dinliyorlardı. Ki bu hiç kolay değildi.

Günler sonra anlatıcıyı unutmaya başladılar, yeni hikâyelerin ve yeni anlatıcıların heyecanına kapıldılar. Bu kadar çabuk unutulur mu demeyin. Unutulur. İnsanlar vefalı olduğu kadar nankördür de. Biliyorum, bu konuda kedilerin adı çıkmış.

Neyse ki tüm bunlar olurken, üzüntüsünden hastalanan, yemeden içmeden kesilen, her gece rüyasında ünlü masal anlatıcısını gören tek bir sadık dinleyici vardı. Her daim ustasının ceketinin üstünde oturan, kulaklarını dikip onu dikkatle dinleyen: kedisi Sürmeli.

Sürmeli Kedi yıllarca ustasının masallarını gözleri kapalı dinlemiş, ama dışarıdan onu görenlerse âdeti olduğu üzere her zamanki gibi uyuduğunu sanmıştı. Oysa kediler gözleri kapalıyken daha iyi dinler.

*Siz siz olun, uyuyormuş gibi yapan bir kedinin yanın-
da ağzınızdan çıkan sözlere dikkat edin!*

*Sürmeli, ustasının bir gece vakti ansızın kaybol-
masına bir anlam veremiyordu. “Bu işte bir iş var! Ne
yapıp edip ustamı bulmalıyım,” diyordu. Diyordu da...
Bu nasıl mümkün olacaktı? Gecelerce düşündükten
sonra -çünkü kediler gündüz düşünmeyi sevmez- ak-
lına bir fikir geldi:*

*Yıllardır ustasından dinlediği nice hikâye vardı.
Bunların çoğunu sadece Sürmeli biliyordu. Eğer o
masalları başkalarına anlatırsa rüzgârın, nehirlerin,
insanların ve güneşin, ustasının sözlerini alıp çok
uzaklara götüreceğine inanıyordu. Kim bilir, birileri
o sözleri tanır da ustasından bir haber getirirdi belki.
Sözün sahibini bulmanın en iyi yolu, sözlerin izini ta-
kip etmek değil midir?*

*Şehrin akıllısı İplik Hatun, Sürmeli Kedi'ye anlatı-
cı kaftanı dikti; tam on iki yama, bir düğme.*

Tılsımlı sözlerini de kumaşa üfledi:

*“Dünya döndükçe, Ay tıpkı insan gibi hâlden hâle
geçer. Yola çıktığında Ay zamanına göre hareket et.
Ay, on iki farklı şekle girecek, tamamlanmadan evvel
her gün değişecek. Dolunay'a erişene kadar hiç dur-
madan yol git, bu sürede uestandan işittiğin tam on
bir masal anlat, on ikinciyi sen sen ol, sakın anlatma!*

Eğer nasipte varsa ustanı bulacaksın ya da o seni bulacak. Birinin içine arama isteği geldiyse, aradığı da onu arıyordur, unutma!”

Sürmeli Kedi, kaftanını giydi ve evin damına çıktı. İncecik Ay’ı gökyüzünde asılı görünce hemen oracıkta ilk masalı anlatmaya başladı.

Güzellik Masalı

Allar morken, morlar sarırken, bütün renkler siyahta saklanmışken ülkenin birinde üç kardeş yaşıyordu. Adları Musti, Besti ve Ayti idi. Her kardeş gibi bazen gülüp oynar, bazen kavga edip ağlardı. Bu üç kardeşten birinin kaşları yarık, birinin boyu azıcık, birinin de bir gözü diğerinden küçüktü. Anneleri, öyle çok severdi ki iki kız bir oğlunu; onlara şiir yazmadığı, şarkı söylemediği gün yoktu. Her gece, uyumadan evvel kulaklarına eğilir,

*“Keman kaşlarına, selvi boyuna
Ceylan gözüne bakmaya doyamam!
Sizdeki can, bendeki canan
Güzelliğiniz dillere düşsün
Sevsin sizi her gören,”* derdi.

Derdi de, işin açığı, öyle dillere destan olacak pek bir güzellikleri yoktu çocukların. Ama yine de sevgi dolu, güler yüzlü, mutlu mesut büyüdüler. Aradan yıllar geçti, anneleri yaşlandı ve bir gün, kurumuş çınar yaprağı gibi dalından süzülerek toprağa karıştı. Bu dünyadan göçüp gitmeden evvel bir de nasihat etti:

“Ne zaman inancınızı, umudunuzu yitirseniz birbirinizin kulağını sulayın.”

Kardeşlerin her biri yeni maceralara atılmak, kendi hayatlarını kurmak için farklı yollara gitmeye karar verdi.

Biri doğuya, biri batıya, biri de güneye doğru gitti...

Doğuya doğru giden Besti, yolda onlarca insanla karşılaştı. Merak ve heyecanla yaklaştığı herkes, sanki sözleşmiş gibi, “Aaa, senin gözün diğerinden küçük!” diyordu.

Onlar öyle dedikçe Besti kendini çirkin görmeye başladı. Artık kimseye yaklaşmıyor, gözlerinin içine bakmıyordu.

Batıya giden Musti’yi görenler de boyunun kısalığıyla dalga geçiyordu.

Güneye giden Ayti ise kaşlarının keman gibi değil, bir kırık saz gibi olduğunu işitip durdu.

Üçü de kendilerine olan inancı yitirmişti. İnsanların yüzü birer aynaydı; onlara her baktıklarında ne kadar çirkin ve eksik olduklarını düşünmeye başlamışlardı.

Sonunda üçü de çıktıkları yolculuktan geri döndü. Bir kış günü, dışarıdaki fırtına ağaçları sökecek kadar güçlü, evlerin çatısını uçuracak kadar şiddetliyken annelerinin sıcak ve korunaklı kerpiç evine sığındılar, ocakta bir ateş yakıp başına toplandılar. Odunların üzerinde demlenen papatya çayını ağır ağır içerken başlarından geçenleri bir bir anlattılar; anlattıkça ağladılar, ağladıkça kuş gibi hafiflediler.

“Keşke annemiz bize gerçeği söyleseydi,” dedi Ayti.

Beyza Akyüz

SÜRMELİ KEDİNİN ARAYIŞI

Bütün masallar yolculukla başlar. Bir diyardan başka bir diyara giderken yolcu, aslında bir huydan başka bir huya geçer. Alışkanlıkları, bakışı, inandıkları, tutundukları değişir. Sürmeli Kedi de, ünlü bir hikâye anlatıcısı olan ustasını aramak için çıktığı yolda hâlden hâle geçti. Tıpkı gökyüzündeki ay gibi tamamlandı ve beklenmedik bir sonla karşılaştı.

*Masallar, bir yere ulaşmak için
bin kapı aralar bize.*

*Hangisinden geçmek
istediğine sen karar ver.*

tudem.com

facebook twitter youtube instagram tudemyayin grubu

ISBN: 978-605-285-365-8

9 786052 853658